

ZAKAZ UŻYWANIA URZĄDZEŃ NAGŁAŚNIAJĄCYCH NA TERENIE MIAST (art.156 ust.1 p.o.ś.)

Art. 156 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst.jednol. w Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zmianami) stanowi ,że:

Zabrania się używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do okazjonalnych uroczystości oraz uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym, imprez sportowych, handlowych, rozrywkowych i innych legalnych zgromadzeń, a także podawania do publicznej wiadomości informacji i komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.

Zgodnie z Art. 343 ust.1 tej ustawy - Kto narusza zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających określony w art. 156 ust. 1 podlega karze grzywny.

Do nakładania mandatów w tych sprawach jest upoważniona Straż Gminna na podstawie § 2 pkt 1 ust.1 pkt 11 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. nr 208 poz. 2026 z późn. zmianami).

1. W **art. 156** komentowanej ustawy zawarto wynikający bezpośrednio z mocy prawa, niewymagający indywidualizacji w formie decyzji administracyjnej, zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających na publicznie dostępnych terenach miast, terenach zabudowanych oraz na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, z wyjątkami wynikającymi z postanowień art. 156 ust. 2.

2. Należy się zastanowić przede wszystkim nad zakresem przedmiotowym obowiązywania tego przepisu. Ustawodawca w tym zakresie posłużył się niejasnym wskazaniem terenów, na których obowiązuje zakaz używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających. Niestety jego prawidłowa interpretacja może stanowić problem, ponieważ w większości nie są one bezpośrednio definiowane w obowiązujących przepisach prawa.

Wydaje się, że wymierną pomoc w tym zakresie będą stanowić postanowienia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego określające cele, realizacji których służą poszczególne tereny. Natomiast w przypadku braku planów zagospodarowania przestrzennego powinno ustalać się funkcje aktualnie realizowane przez konkretne tereny.

Przepis ten jak sądzę dotyczy:

- terenów miast (w granicach administracyjnych),
- terenów zabudowanych (siedlisk, terenów zabudowanych w granicach innych jednostek osiedleńczych niż miasta np. wsi, przysiółków),
- terenów rekreacyjno-wypoczynkowych (poza miastami i innymi terenami zabudowanymi wykorzystywanymi na cele rekreacyjne i wypoczynkowe).

Ważne jest ,że mowa w nim o terenach publicznie dostępnych a więc przepis ten nie zakazuje używania urządzeń i instalacji nagłaśniających na terenie nieruchomości prywatnych położonych na w/w terenach.

Problemy interpretacyjne może sprawiać również przepis art.156 ust.2. Zawiera on szereg wyjątków od zakazu określonego w ust.1 przy czym posługuje się znów nie zdefiniowaną terminologią

(„impreza”, „uroczystość” „inne legalne zgromadzenie”
„Uroczystością” według słownika języka polskiego jest uroczyste obchodzenie jakiegoś święta, wydarzenia itp., uroczysty charakter czegoś.

„Imprezą” według słownika języka polskiego jest koncert, zawody sportowe itp. organizowane w celach rozrywkowych. Szczególnym przypadkiem jest tu impreza masowa.

„Zgromadzeniem” według słownika języka polskiego spotkanie wielu osób poświęcone omawianiu jakichś spraw, duża grupa osób zebranych w jakimś miejscu.

Zgromadzeniem, zgodnie z art.1 ust.2 Ustawy z dnia 5 lipca 1990 r. Prawo o zgromadzeniach (tekst jednol. w Dz.U. z 2013 r. poz. 2013.397) jest zgrupowanie co najmniej 15 osób, zwołane w celu wspólnych obrad lub w celu wspólnego wyrażenia stanowiska.

„Legalne zgromadzenie” zgodnie z art. 6 ust.1 z zastrzeżeniem art.4 w/w ustawy zgromadzenia organizowane na otwartej przestrzeni dostępnej dla nieokreślonych imiennie osób, zwane dalej „zgromadzeniami publicznymi”, wymagają uprzedniego zawiadomienia organu gminy właściwego ze względu na miejsce zgromadzenia. Takie zgromadzenie będzie więc „legalnym”.

Biorąc pod uwagę powyższe definicje można przyjąć, że przepis art.156 ust.2 zwalnia z zakazu określonych w ust.1 w przypadku:

- okazjonalnych uroczystości (uroczyste obchodzenie jakiegoś święta, wydarzenia itp. np. święta państwowego, uroczystości o znaczeniu lokalnym...),
- uroczystości i imprez związanych z kultem religijnym (procesja, pielgrzymka, ślub kościelny, pogrzeb, uliczna ewangelizacja, ...),
- imprez sportowych (mecze, biegi, marsze, przejazdy kolumn sportowych ...),
- imprez handlowych (targi, festyny handlowe ...),
- imprez rozrywkowych (festiwale, imprezy estradowe, cyrki, lunaparki, pokazy...)
- innych legalnych zgromadzeń (w rozumieniu przepisów o zgromadzeniach),
- podawania do publicznej wiadomości informacji i komunikatów służących bezpieczeństwu publicznemu.

Należy przyjąć, że zwolnienie to nie dotyczy np.:

- używania na terenach publicznych urządzeń nagłaśniających reklamujących określoną działalność handlową czy rozrywkową (megafony),
- odtwarzania muzyki na terenach publicznych z urządzeń nagłaśniających (zestawy kolumnowe ze wzmacniaczem)

o ile nie jest wykonywane w ramach imprez lub legalnych zgromadzeń, o których mowa w art.156 ust 2 poś.

3. Instrumenty prawne, które mogą być zastosowane w przypadku naruszenia ograniczeń wprowadzonych przez art. 156 ust. 1 p.o.ś.

a) odpowiedzialność karna za wykroczenie określone w art. 343 ustawy.

b) odpowiedzialność cywilna (patrz - wyrok Europejskiego Trybunału Praw Cywilnych z 2011.11.22 znak 24202/10 (LEX 1056543).

Istnieje również kontrowersyjny pogląd o możliwości instrumentu odpowiedzialności administracyjnej opartej o prawo administracyjne, bez uwarunkowującego związku z prawem cywilnym czy czynem w postaci przestępstwa lub wykroczenia,, (wyrok NSA z dnia 21 lutego 2006 r., II OSK 339/05, LEX nr 196706).

Skoro zakaz używania instalacji i urządzeń nagłaśniających wynika z mocy samego prawa i jest zagrożony odpowiedzialnością karną, to nie ma potrzeby wydawania np. decyzji na podstawie art. 362 ust. 1 p.o.ś., jak to sugeruje sąd w uzasadnieniu przywołanego wyroku. Sankcje wynikające z art. 362 ust. 1 p.o.ś. mają na celu ograniczenie oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia oraz

przywrócenie środowiska do stanu właściwego. Nie są one natomiast podstawą do nałożenia zakazów eksploataowania określonych urządzeń lub instalacji (w tym również nagłaśniających), a zatem wydawanie decyzji na podstawie art. 362 ust. 1 byłoby środkiem służącym doprowadzeniu do stanu zgodnego z prawem „nagłośnienia”, które zgodnie z art. 156 ust. 1 p.o.ś. nie powinno być w ogóle użytkowane. Stosowanie środków odpowiedzialności administracyjnej nie może wywoływać legalizacji działań zakazanych z mocy samego prawa. Dlatego w przypadku naruszenia zakazów wynikających z art. 156 p.o.ś. organ administracji nie powinien wydawać decyzji na podstawie art. 362 ustawy, ale przystąpić do egzekucji obowiązku wynikającego z mocy samego prawa.

From:

<http://www.wiki.leba.eu/> - **Wiki Łeba**

Permanent link:

http://www.wiki.leba.eu/srodowisko/zakaz_uzywania_urzadzen_naglasniajacych_-_art.156_p.o.s

Last update: **2016/12/08 11:51**

